

MARK LEVI

QORXUDAN DAHA GÜCLÜ HİSS

Fransızcadan tərcümə:
Aysel Namazəliyeva

QANUN NƏŞRİYYATI

MARC LEVY

UN SENTIMENT
PLUS FORT QUE
LA PEUR

Endru Stillman “The New York Times” qəzetində məşhur jurnalistdir. Həyat yoldaşı ilə boşandıqdan və onun üçün hazırlanmış sui-qəsdən canını qurtardıqdan sonra həyatını qaydasına qoymağa çalışır. Nyu-York kitabxanalarından birinin oxu zalında, dövlətə xəyanətdə təqsirləndirilən nənəsinin günahsız olduğunu sübuta yetirməyə çalışan Suzi Beyker adlı gənc xanımla tanış olur. Soyuq müharibə dövründə dövlətə məxsus gizli sənədləri, düşmən tərəfə keçirtməyə cəhd etdiyi üçün nənəsi haqqında edam qərarı çıxarılır. Amerikanın bəzi gizli qurumları işə qarışır. Endru ilə Suzi çıxış yolunu Nyu-Yorkdan başqa bir yerə qaçmaqda görürlər və bu səyahət onları Arktikanın düz mərkəzinə aparıb çıxarır. Şübhə, nişanələr, ifşa və qətlər bir-birini əvəz edir.

Marc Levy UN SENTIMENT PLUS FORT QUE LA PEUR
Mark Levi QORXUDAN DAHA GÜCLÜ HİSS

Janr: roman

Yaş qrupu: 16+

Ölçü: 130x200 mm

Cild: yumşaq

Səhifə sayı: 344

Naşir:	Şahbaz Xuduğlu
Tərcüməçi:	Aysel Namazəliyeva
Redaktor:	Xeybər Göyyallı
Korrektorlar:	Aysel Məmmədova Nigar Musayeva
Mətn dizaynı:	Rahilə Şamil
Qapaq dizaynı:	Rafael Qasım

Qanun Nəşriyyatı

İstanbul Copyright Awards-ın qalibi

Bakı, AZ 1102, Tbilisi pr., 76

Tel: (+994 12) 431-16-62; 431-38-18

Mobil: (+994 55) 212-42-37

e-mail: info@qanun.az

www.qanun.az

www.fb.com/Qanunpublishing

www.instagram.com/Qanunpublishing

ISBN 978-9952-36-007-3

© Qanun Nəşriyyatı, 2017

© Marc Levy, Un sentiment plus fort que la peur, 2013

Bu kitabın Azərbaycan dilinə tərcümə və yayım hüquqları Qanun Nəşriyyatına məxsusdur. Kitabın təkrar və hissə-hissə nəşri “Müəlliflik hüququ və əlaqəli hüquqlar haqqında” Azərbaycan Respublikasının Qanununa ziddir.

*Övladlarım və həyat yoldaşıma
ithaf edirəm*

Proloq

Bombey aeroportu, 23 yanvar 1966-cı il, gecəyarı, saat üç... Artıq sonuncu sərnişinlər Air İndia aviakompaniyasına məxsus “Boeing–707” təyyarəsinin piyadalar körpüsünü keçərək içəri daxil olurdular. Gözləmə otağında iki kişi pəncərənin qarşısında yan-yana dayanaraq söhbət edirdi.

– Zərfin içində nə var?

– Bu barədə bilməsəniz yaxşıdır.

– Bunu kimə çatdırmalıyam?

– Təyyarə qısamüddətlik Cenevrədə enəcək. Vaxtdan istifadə edərək susuzluğunuzu yatırtmaq bəhanəsi ilə yaxınlıqdakı bara gedəcəksiniz. Sizə bir kişi yaxınlaşacaq və cintonik içkisi təklif edəcək.

– Mən spirtli içki qəbul etmirəm, cənab.

– Eybi yox, qədəhə tamaşa etməyiniz kifayət edir. Müsahibiniz özünü sizə Arnold Knof kimi təqdim edəcək. Qalanı ilə işiniz yoxdur.

– Məni öz kiçik işlərinizə alət etməyiniz heç xoşuma gəlmir.

– Sizə kim deyib ki, bu kiçik işdir, cənab Adeş?

Corc Aştonun səs tonunda kobudluq hiss olunurdu.

– Necə istəyirsiniz, ancaq bu səyahətdən sonra bizim əlaqələrimiz birdəfəlik qopacaq. Artıq sonuncu dəfədir ki, hind diplomatik çamadanını öz şəxsi mənfəətləriniz üçün istifadə edirsiniz.

– Əlaqələrimizin nə vaxt qopacağına dair qərarı mən verəcəm, cənab. Onu da əlavə edim ki, öhdənizə qoyulmuş vəzifə şəxsi maraqlara əsaslanmır. Təyyarəyə gecikirsiniz. Çalışın vaxtdan istifadə edib dincələsiniz, çox yorğun görünürsünüz. Bir neçə gündən sonra Birləşmiş Millətlər Təşkilatının Nyu Yorkda keçirilən konfransında iştirak etməlisiniz. Yerinizə olmaq istərdim, şansınız var, Madizon prospektindəki məşhur hotdoqun dadına baxa biləcəksiniz. Birini də mənim əvəzimdən yeyərsiniz.

– Mən donuz əti yemirəm, cənab.

– Siz məni əsəbiləşdirirsiniz, Adeş, hər halda, sizə uğurlu səyahət arzulayıram.

Daha sifarişçilər bilmirdi ki, cənab Adeş Şamal, Cenevrə aeroportunun barında, nəzərdə tutulan o xüsusi şəxslə görüşə bilməyəcək. Dehli və Beyrut hava limanında endikdən sonra təyyarə gecə saat üçdə yenidən havaya qalxdı. Təyyarənin iki radionaviqasiyasından biri zəifləmişdi.

Saat 6:58-də təyyarənin pilotu Monblan dağıni keçdikdən sonra təyyarəni endirmək barədə Cenevrə regional yoxlama mərkəzindən icazə alır.

Saat 7:00 radələrində təyyarənin komandiri Monblan dağıni keçərək Cenevrə hava limanına enməyə hazırlaşır. Saat 7:01-də nəzarətçi ona yanlış mövqedə olduğunu bildirərək beş mil məsafədə dağ massivi yerləşdiyini xatır-

latsa da, komandir bu xəbərdarlığa məhəl qoymadan işini davam etdirir.

24 yanvar 1966-cı il səhər saat 7:02-də Air “Boeing–707” təyyarəsi 4670 metr hündürlükdə Turnet qayalıqlarına çırpılır. On bir heyət üzvü və yüz altı nəfər sərnəşindən bir nəfər də olsun sağ qalmır.

Malabar Prinsessa faciəsindən on altı il sonra Air India aviakompaniyasına məxsus artıq ikinci təyyarə eyni yerdə qəzaya uğramışdı.

1.

24 yanvar 2013

Fırtına dağı bürümüşdü. Güclü qasırğa qar yataqlarını havaya sovuraraq, ətrafı, demək olar ki, görünməz edirdi. İki alpinist bir-birinə iplə bağlanmış halda irəliləməyə cəhd edirdi. Ancaq belə vəziyyətdə bu qeyri-mümkün idi.

Artıq iki saat idi ki, Şamir geri dönmək istəyir, Suzi isə əksinə, onun çağırışlarına məhəl qoymadan irəli getməyə çalışırdı. Əslində isə onlar dayanaraq çuxur qazmalı və müvəqqəti olaraq orada daldalanmalı idilər. Bu gedişlə onlar yalnız gecəyə yaxın istədikləri yerə gedib çıxıb bilərdilər. Şamir çox üşüyürdü, üzündə qırovlar əmələ gəlmişdi, bədən üzvlərinin keyləşməsi isə onu olduqca narahat edirdi. Yüksək ərazilərdə həyata keçən alpinizm bir anda ölümə çevrilə bilər. Dağ heç kimə dost deyil, onun üçün hər kəs yaddır. O sizə qapılarını bağlayan kimi müqavimət göstərmədən təslim olmaq lazımdır. Suziyə bunu dəfələrlə xatırlatmasına baxmayaraq, yol yoldaşının ona məhəl qoymaması Şamiri özündən çıxartmışdı.

4600 metr hündürlükdə, üstəlik, bu cür fırtınada soyuqqanlı olmaq qeyri-mümkün idi. Şamir xatirələrə dalaraq özünü sakitləşdirməyə çalışdı.

Sonuncu yay mövsümündə Suziylə ikisi milli Arapaho meşəsində yerləşən Qreys zirvəsinə gəzintiyə getmişdilər. Kolorado fərqli yerdir, iqlim şəraiti isə buradakı ilə müqayisə edilməyəcək dərəcədə yaxşıdır.

Qreys zirvəsinə səyahət onların əlaqələrində dönüş nöqtəsi olmuşdu. Vadiyə qayıdaraq Corctaundakı kiçik bir motelde gecələməyə qərar vermişdilər. İlk dəfə idi ki, eyni otağı paylaşmışdılar. Otaq kifayət qədər gözəgələn olmasa da, çarpayı ikisinə də çatacaq qədər böyük idi. İki gün, iki gecə onlar bir-birinin bədənindəki yaralara məlhəm qoydular. Bəzən kiçik bir jest və yaxud adi bir qayğı iki insana bir-birlərinə necə bənzədiklərini aşkar etmələri üçün kifayət edir. Sözügedən səyahətləri zamanı Şamir bunu hiss etmişdi.

Həmin hadisədən bir il əvvəl Suzi onu çaşdıran təbəssümlə qapısını döymüşdü. Baltimor regionunda gülümsəyən insana çox az-az rast gəlmək olurdu.

– Eşitmişəm, siz Birləşmiş Ştatların ən yaxşı alpinistisiniz! – Suzi salam verdikdən dərhal sonra əlavə etdi.

– Dediğiniz kimi olsa belə, bu elə də fəxr ediləsi məsələ deyil. Çünki Merilend ştatının relyefi, az qala, səhra qədər hamardır. Ən hündür nöqtəsi min metrdir. Hətta beşyaşlı uşaq belə bu hündürlüyə piyada asanlıqla dırmaşa bilər.

– Mən şəxsi blokunuzda yerləşdirdiyiniz, ekspedisiyalarınız haqda yazılmış məqalənizi oxumuşam.

– Sizə nə cür kömək edə bilərəm, xanım?

– Mənə həm bələdçi, həm də səbirli müəllim lazımdır.